

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro zahraniční věci

2007/2139

4. 10. 2007

STANOVISKO

Výboru pro zahraniční věci

pro Výbor pro rozvoj

k Evropské unii a humanitární pomoci
(2007/2139)

Navrhovatel: Vittorio Agnoletto

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro rozvoj jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. podporuje návrh Komise podepsat meziinstitucionální prohlášení o „Evropském konsensu o humanitární pomoci“ k posílení politických cílů, postupů, zásad a technických nástrojů evropské humanitární pomoci, který má být prvním skutečným dokumentem určujícím politické směry od přijetí technických nařízení o humanitární pomoci v roce 1996;
2. je přesvědčen, že pro optimalizaci globálního poskytování humanitární pomoci je naléhavě nutné zajistit, aby byly humanitární činnosti Evropské unie a jejích 27 členských států z technického a politického hlediska komplementární, jednotné, účinné a koordinované; souhlasí s tím, že Komise klade důraz na potřebu vyšší koordinace mezi Evropskou unií a členskými státy, což je ústředním a určujícím prvkem budoucího prohlášení; vyzývá Radu a členské státy, aby podpořily strategii Komise a učinily z humanitární činnosti morální a politickou povinnost, založenou na solidaritě evropských občanů a na účinnost pomoci, nikoliv na národních zájmech nebo zájmech spojených s bývalými koloniemi;
3. vyzývá zejména Radu a členské státy, aby dodržovaly politické závazky a harmonogram stanovený pro rámec činnosti Hyogo, přijatý 168 zeměmi na světové konferenci o snižování nebezpečí přírodních katastrof v Kóbe v roce 2005; cílem tohoto plánu je do roku 2015 snížit o polovinu ztráty na lidských životech, k nimž dochází při humanitárních katastrofách, a podporovat lepší koordinaci mezi humanitární a rozvojovou pomocí;
4. je si vědom nutnosti ochraňovat a prohlubovat zásady lidskosti, objektivity, nestrannosti a nezávislosti humanitární pomoci – jejichž nedodržování by mohlo uškodit jak humanitárním pracovníkům, tak i obyvatelstvu, kterému je poskytována pomoc –, aniž by se ztrácely ze zřetele skutečné potřeby a konkrétní humanitární krize, přičemž by měla být věnována zvláštní pozornost nejzranitelnějším skupinám obyvatel, tedy ženám a dětem, i povinnosti dodržovat při přidělování pomoci rovněž zásadu nediskriminace; Mimoto je přesvědčen o tom, že mezi mimořádnou humanitární pomocí a snahou opět hledat nebo napomoci při řešení politických a diplomatických krizí, které stojí na počátku mimořádné potřeby, existuje politická komplementarita; domnívá se, že propojení mimořádné pomoci, obnovy a rozvoje (LRRD) musí být ve vnější a humanitární činnosti Evropské unie vnímáno strategicky; proto podporuje návrh Komise na určení pilotních zemí LRRD, které mají zkušenosti v této oblasti, zejména v konkrétních regionech, jež jsou dramaticky postihovány následky klimatických změn a jež by se měly stát předmětem zvláštního dohledu, a domnívá se, že je rozhodujícím prvkem pro úspěch strategií EU v humanitární oblasti;
5. zdůrazňuje, že cílem humanitární pomoci musí být dosažení samostatného rozvoje a soběstačnosti zemí či regionů, kterým je poskytována humanitární pomoc, nikoli vytvoření přílišné závislosti těchto zemí či těchto regionů na pomoci či na dodatečné

vnější podpoře;

6. domnívá se, že bezpečnosti a ochraně dobrovolníků, kteří musí často riskovat svůj život v nebezpečných oblastech, by měla být věnována větší pozornost; lituje toho, že se dosud příliš často stávají obětmi zbytečného násilí, jsou vezněni či bráni jako rukojmí; důrazně odsuzuje veškeré akce namířené proti dobrovolníkům;
7. je toho názoru, že v oblasti humanitární pomoci musí být co nejvíce upřednostněny nejslabší a nejzranitelnější skupiny, zejména ženy a děti; v důsledku toho se domnívá, že v rámci humanitární pomoci se musí věnovat větší pozornost rozvoji, vzdělávání a odborné přípravě tak, aby si zranitelné skupiny rychleji uvědomily své postavení a aby poskytnutá pomoc přispěla ke zlepšení situace přímo na místě;
8. myslí si, že by humanitární pomoc Unie měly podpořit rovněž politické a diplomatické aktivity, které by z dodržování mezinárodního práva, zejména pak mezinárodního humanitárního práva, učinily prioritu státu, jež je příjemcem pomoci; v tomto duchu považuje za prioritní dodržování a provádění provozních pokynů, které se začaly uplatňovat v roce 2005 a jež se vztahují k dodržování mezinárodního humanitárního práva třetími zeměmi, popř. nestátními subjekty;
9. je přesvědčen o tom, že objektivita a nezávislost humanitární činnosti Evropské unie jde ruku v ruce s prosazováním objektivitu a nezávislosti této činnosti vůči veškeré aktivní vojenské pomoci; bere na vědomí, že v některých případech humanitárních katastrof může být vojenská ochrana při dopravě humanitární pomoci nezbytností, musí se však dodržovat mezinárodní právo;
10. zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit bezpečnost všech dobrovolníků a humanitárních pracovníků a rovněž se ujistit, že použití prostředků civilní ochrany a vojenských prostředků v žádném případě nenarušuje činnost humanitárních organizací, nýbrž ji doplňuje a podporuje jejich práci;
11. sdílí rostoucí znepokojení nad vlivem klimatických změn na potřebu mimořádné humanitární potravinové pomoci, která vzniká zejména v důsledku přírodních katastrof (záplavy, požáry, rozšiřování pouští, zemědělské krize atd.); vyzývá Komisi, aby při svém jednání s příslušnými mezinárodními subjekty spojovala humanitární pomoc a boj proti klimatickým změnám a posílila preventivní úlohu humanitární pomoci s cílem snížit rizika katastrof díky zlepšení připravenosti na krize;
12. považuje za důležité, aby byla věnována zvláštní pozornost zranitelným skupinám (ženy, děti a starší osoby); domnívá se rovněž, že by se tato skutečnost měla zařadit do definice humanitární pomoci;
13. je připraven přijmout navržená kritéria výběru partnerů, např. OSN, nevládních organizací a Červeného kříže; a je si vědom skutečnosti, že odpovědnost a transparentnost mají pro dosažené výsledky zásadní význam; zdůrazňuje však, že tyto partneři nesmějí být nepatříčně zatěžováni příliš byrokratickým přístupem, aby mohli své zaměstnance a prostředky vyčlenit především na poskytování humanitární pomoci.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	2.10.2007
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 21 - : 0 0 : 3
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Vittorio Agnoletto, Christopher Beazley, Véronique De Keyser, Richard Howitt, Metin Kazak, Vytautas Landsbergis, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Josef Zieleniec
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Evgeni Kirilov, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Luis Yañez-Barnuevo García
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	